

Első jogalapja keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 225. cikkben foglalt hatásköri szabályokat azáltal, hogy a Thaiföldön gyártott színestelevízió-vevőkészülékek behozatalára kivetett behozatali vámok utólagos elengedését meg nem erősítő 2007. július 20-i bizottsági levél megsemmisítése iránti felperesi kérelem tárgyában érdemi határozatot hozott, noha korábban ő maga ítélte elfogadhatatlannak az említett kérelmet azzal az indokkal, hogy a kérdéses levél nem alkalmas joghatások kiváltására.

A második jogalappal a felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a védelemhez való jogát és nyilvánvaló hibát követett el a tények jogi minősítése során azáltal, hogy egyrészt elutasította a felperes azon kérelmét, hogy bocsássa a felek rendelkezésére a teljes bizonyításfelajánlást, és másrészt, hogy a Thomson részéről súlyos hanyagságot állapított meg, mivel annak tapasztalt gazdasági szereplőként pontos információkat kellett volna kérnie a Bizottságtól a tekintetben, hogy a Thaiföldön gyártott színestelevízió-vevőkészüléket továbbra is thaiföldi eredetűként kell-e bejelenteni azt követően, hogy koreai és malajziai eredetű csöveket kezdett beszerezni.

Két részből álló harmadik jogalapjával a Thomson azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a vámkódexnek ⁽¹⁾ a már megfizetett behozatali és kiviteli vámok teljes vagy részleges visszafizetésének lehetőségére vagy a vámtartozás összegének csökkentésére vonatkozó 239. cikkét. A felperes egyrészt arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett, amennyiben keresetét kizárólag a megtévesztés vagy hanyagság hiányára vonatkozó feltétel értékelése alapján utasította el, anélkül, hogy előzetesen megvizsgálta volna a különleges helyzet fennállására vonatkozó feltételt.

Egyrészt, az Elsőfokú Bíróság hibát követett el a tények jogi minősítése során, következképpen jogi hibát vétett, amikor azt állapította meg, hogy a visszafizetésnek a vámkódex 239. cikke szerinti feltételei nem teljesültek. A felperes álláspontja szerint ugyanis teljesítette e rendelkezés követelményeit, mivel a jelen ügy körülményei különleges helyzetet eredményeztek, tekintettel arra, hogy a Bizottság megváltoztatta a releváns rendelkezések értelmezésére vonatkozó gyakorlatát, anélkül, hogy erről az érdekelt gazdasági szereplőket megfelelően tájékoztatta volna.

A Thomson továbbá azt állítja, hogy nem volt kétséges számára ügyleteinek szabályszerűsége, mivel meg volt győződve arról, hogy gyártási tevékenységének egészére egyetlen, gyakorlatilag a Bizottsággal közös megegyezéssel megállapított dömpingellenes vám volt alkalmazandó. Ezért nem tekinthető hanyagnak.

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.).

Az Arbeitsgerichts Wuppertal (Németország) által 2009. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Dieter May kontra AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(C-519/09. sz. ügy)

(2010/C 80/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgerichts Wuppertal

Az alapeljárás felei

Felperes: Dieter May

Alperes: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 2003/88/EK irányelv ⁽¹⁾ 7. cikke (1) és (2) bekezdésének (amely a 93/104/EK irányelv 7. cikkének felel meg) értelmében a munkavállaló fogalma magában foglalja-e valamely közjogi testület személyzeti szabályzata hatálya alá tartozó alkalmazottját is, amely testületnek a szövetségi jogi (Reichsversicherungsordnung (RVO, németországi társadalombiztosításról szóló rendelet) 351. §) felhatalmazáson alapuló autonóm alapszabálya a személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó alkalmazottak szabadságra való joga esetében a köztisztviselőkre vonatkozó előírásokra (jelen esetben: a Beamtengesetz für das Land Nordrhein-Westfalen [észak-rajna-vesztfáliai köztisztviselői törvény] 101. §-ára, együttes olvasatban a Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamten und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen [az észak-rajna-vesztfáliai köztisztviselők és bírók szabadságáról szóló rendelet]) utal?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.).

A Bundesverwaltungsgericht [Németország] által 2009. december 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Deutsche Telekom AG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-543/09. sz. ügy)

(2010/C 80/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Deutsche Telekom AG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozók: GoYellow GmbH, Telix AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) ⁽¹⁾ 25. cikkének (2) bekezdését, hogy a tagállamok az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozásokat arra kötelezhetik, hogy a nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatok és telefonkönyvek szolgáltatása céljából bocsássák rendelkezésre azon előfizetők adatait, akikhez e vállalkozás maga nem rendelt telefonszámokat, amennyiben a vállalkozás rendelkezik ezekkel az adatokkal?

2. Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽²⁾ 12. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a fenti kötelezettség nemzeti jogalkotó általi előírása attól függ, hogy a másik telefonszolgáltató, illetve annak előfizetői hozzájárulnak-e az adatok továbbításához, vagy mindenesetre nem ellenzik azt?

⁽¹⁾ HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.

⁽²⁾ HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.

A Varhoven administrativen Sad (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Bulgária) által 2009. december 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Aurubis Bulgaria kontra Natchalnik na Mitnitsa — Szófia (a szófia vámhivatal vezetője)

(C-546/09. sz. ügy)

(2010/C 80/16)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Varhoven administrativen Sad

Az alapeljárás felei

Felperes: Aurubis Bulgaria

Alperes: Natchalnik na Mitnitsa — Szófia (a szófia vámhivatal vezetője)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A nemzeti bíróságoknak úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 232. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy a vámhatóságok a kiegészítő vámtartozások összegére késedelmi kamatot csupán a könyvelésbe vételt, az adós értesítést és a vámhatóság által a kiegészítő vámtartozások kiegyenlítésére a rendelet 222. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott határidő leteltét követő időszakra vonatkozóan számíthatnak fel?

2. Úgy kell-e értelmezni — a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megfelelő rendelkezései hiányában — a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 214. cikke (3) bekezdését, hogy a nemzeti hatóságok az eredeti vámáru-nyilatkozat megtételének és az utólagos könyvelésbe vételnek az időpontja között nem alkalmazhatnak kiegyenlítő kamatot?

3. Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet és a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet rendelkezéseit, hogy olyan nemzeti jogszabályok hiányában, amelyek az utólagos könyvelésbe vétel esetében kifejezetten vámemelést vagy olyan összegű egyéb nemzeti szankciót írnak elő, amelyet késedelmi kamatként a vámtartozás létrejöttének és az utólagos könyvelésbe vételnek az időpontja közötti időszakra vonatkozóan számítottak volna fel, a közösségi jog nem teszi lehetővé, hogy a nemzeti bíróságok ilyen emelést alkalmazzanak, vagy ilyen szankciót szabjanak ki?

⁽¹⁾ HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

⁽²⁾ HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.